ובמרחא שבעאה בחד לירחא
מערב קדיש יהי לכון כל עבידת
פלחן לא תעבדון יום יבבא יהי
לכון: ותעבדון עלתא לאתקבלא
ברעוא קדם יי תור בר תורי חד
דכר חד אמרין בני שנה שבעה
שלמין: ומנחתהון סלת
דפילא במשח תלתה עסרונין
לתורא תרין עשרונין לדכרא:
ועשרונא חד לאמרא חד כן
לשבעה אמרין: וגפיר בר
עזין חד חטתא לכפרא עליכון
עליכון: על מעלת ירחא
ומנחתה ועלת תדירא ומנחתה
ונסכיהון כדינא להון לאתקבלא
ברעוא קדם יי:
ובעשרה לירחא ב
שבעאה הדין מערב קדיש יהי
לכון ותענון ית נפשתיכון כל
עבידא לא תעבדון: ותקרבון
עלתא קדם יי לאתקבלא ברעוא
תור בר תורי חד דכר חד אמרין
בני שנא שבעא שלמין יהון לכון
ומנחתהון סלתא דפילא
במשח תלתה עסרונין לתורא
תרין עסרונין לדכרא חדי
עסרונא עסרונא לאמרא חד
כן לשבעה אמרין: וגפיר בר
עזין חד חטתא בר מחטת כפוריא
ועלת תדירא ומנחתה ונסכיהון:
ובחמשה עשר יום
יומא לירחא שבעאה מערב
קדיש יהי לכון כל עבידת פלחן
לא תעבדון: ותחגון חגא קדם
יי שבעה יומין: ותקרבון עלתא
קרבן דמתקבל ברעוא קדם יי תורי
בני תורי תלת עשר דכרין תרין אמרי

ב ויקהל ודלון
ובא עד שבשבועות
הוא בקרא בפיום

ראש השנה: מלבד העולות
הכפרים: שעיר העשה בעד
האומר כיוחרי מות שנים הון
חטאות: ועלת התמיד ומלבד
עלת התמיד העשו עלות
הללו: בחמשה עשר לו הוזכרו
פרי החג שמיני הם עצר
שמיני
אותות ומתנענין והולכין
פיוון כלייה להם ובזמן
המקדש היו מנגנין עליהם מן
הייסורים והכבשים כעבד
ישל שנקראו שה עזורה והם
הבועים ומיום תשעים
ושמונה לעלות מהם הלות
שבמשנה תורה: הגדה
ונסכיהם מוסב על
המוספין הכתובים ועל
תעשו והוא לשון ציוי
מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונסכיהם וכל שנכיהם
המוזרים בכל המועדות
חוץ מעל קיבוד
החג של נסכה ונסכיהם
ונסכה שבהם מוסבים
על התמיד ואינו לשון ציוי
שהרי נסכיהם של מוספים
כתובים לעניין בל יום
ויום ומנחתם ונסכיהם
לפרים וגו': זה מצוה לפי
החג: בשביע שמ ונסכיהם
ונסכיהם של שני תמיד
היום ולא שינה הלשון אלא
לדרש כמו שאמרו רבותינו
בשביע עמוד ונסכיהם בשני
ונסכה בשבעי כמשפטם בק
הרי מס יוד מם מים רמ ז
לנסוך המים בחג: וכן ונסכה
עדיש אשתי עלות התמיד
דבקר ועבר: דעת: ק כל תמן שמ:

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו יום
תרועה יהיה לכם: ועשיתם עלה לריח ניחוח
ליהוה פר בן בקר אחד ואיל אחד כבשים
בני שנה שבעה תמימם: ומנחתם סלת מלולה
בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים
לאיל ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת
הכבשים: ושעיר עזים אחד לחטאת לכפר
עליכם: מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת
התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח
ניחח אשה ליהוה: ובעשור לחדש
השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם
את נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו: והקרבתם
עלה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד איל
אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם יהיו
לכם: ומנחתם סלת מלולה בשמן שלשה עשרנים
לפר שני עשרנים לאיל האחד: ועשרון
לכבש האחד לשבעת הכבשים:
שעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים
ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם:
ובחמשה עשר יום לחדש
השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו וחגתם חג ליהוה שבעת
ימים: והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה
פרים בני בקר שלשה עשר אילם שנים כבשים

על דבר המואה רות רעש
אש היה דעמא שלבואה
הדיבר חדאל יהוא אלוהי
וכו' והשאריס מן תרבות
יהין נגרפים ומזוקקים
מעל ובן כלחרב וחרב יהין
ומערבבים ואין שכנה בעמם
ותהו שלו והנה רוח חזק משבר
מדבר ולא כרעש יי ואחר
רעש ולא ברעש יי שהן המלוכ
מחרב פרעל ומיהוא ומחריהן
שפט בן אל שע וכתרתן הל

הדור ושרתה העשר רמז
שכנה עלינו
ותהו שלא נמ
אחר האש
ולא באש יי
שהרי שכינה
על המערבת
שלשתי וכן
מצאו אליה
חרש ומשברי
השבטים שנם
שור השמרים
ובעל ואחר
והיו כשנים

שלא ילך יחידי שחלק כבוד למלכות:
וישנה מתנן ואחר ואין לו דמיון ואת
הוא לא כן אלא ללמד לשון זירוז שדר ז
כבור: סה ישעיה לי קיס לה סיו שעשית
לבאי הכלל: ויהם ייי סרין: ויאמיר רב
פנ לי ירסו עב אוחת אע ומטרין. טר ן
מתמין וכן ובדן יעבה אל המערד
היא עקרת שעמד סה ומטה: ותמחבחות
הרסו בחת יחיד השעות לשם שמים
היה בירושל:

אתאב

שמים שהרי לאיזבח בית הבחירה
היה בירושלם: ורחגדולה משרי
מלאכי רוחין: רעש משרידה
מלאכי זיעמי אש משרידה מלאכ
אישתין קולדמאה רקה קל
דמשכחין בחשאי אבל בבאי
אומות העולם אז דמאה וקול
אטמע דמאה היתה
ואנו שמעתי קולה בא מתוך דאמ
רעאש שמעתי ואין שומע ן
קול מומה: וילטפנן וסריך אפיה
וכן והיא לזעה כשאלה
תמשח לנבא אמחתך אי איפשר
בבואתך שאתה מאמר קעגיין
על בני: ימיתי אלשע לאמיתן
שהמיתי אנא מב ילדים עלידי חבס
בריחון: לך שוב מאחרי ס מה עשית
לך שהבא אחרי: בשלם הבשר בטל
להם הבשר כך פרוש ומתמס וק
תרגם יוב בשתי תבות ואנו אין ערך
להלקו בשתי תבות ואהו אז בשלם
הבשר בשלם לשני שוריס אתהבשר
שלהם שהיגאר אין פסות משנים
ויהן לעם כי מרוב שמחה עשה
משתה: חסלת לפינחס:

היה בירושל